

Pozvedám oči a rozhlížím se, odkud by mi přišla pomoc, kdy sám nestačím. A hle: Pomoc má jest od Hospodina, který učinil nebe i zemi.

Dva tisíce let od tvého narození, Pane, to je hodně dnů, a přitom všechny mohou mít namířeno do prázdna. Lidstvo někdy bloudí a tápe a páchá hrozná věc (ba i v tvém jménu to dokáže dělat).

My jsme však, Bože, uvěřili, že ve tvé přítomnosti to s tou cestou do prázdna není tak zlé – že se neztratíme, když jsi s námi. Že tvá milost a pravda dává naší cestě směr a taky cíl.

Vzpomínáme na všechny své blízké, kteří šli kus životní cesty s námi, a teď už tu nejsou. Děkujeme za ně. Děkujeme i za ty, kdo jsou nám nablízku teď – kéž si tu životní pouť vzájemně moc nekazíme. A prosíme za ty, kdo přicházejí po nás. Prosíme za sebe i za ně: ať nás všechny přikrývá tvá milost, ať nás tvé slovo občerstvuje novým elánem jak ranní rosa, ať nám tvé slovo nedovolí zabloudit a ztratit se. Pane, smiluj se, amen.

Zj 21,1-8: *A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo.“ Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všecko tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.“*

2 Pt 3,13-14: *Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost. Proto, milovaní, očekávejte-li takové věci, snažte se, abyste byli čisti a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.*

Říkalo se prý brzy po Ježíšově smrti, že každým dnem už musí přijít konec – což vnímali asi hlavně jako brzké vysvobození ze všech útrap, které prožívají, a taky jako soud, kde všechno zlo definitivně prohraje. Neboť tím mínili to, co se ve vyznání víry říká slovy, že živé i mrtvé přijde soudit s konečnou platností Kristus. V pozdějších dobách se pro tohle očekávání ujala spíš přezdívka „konec světa“ a oblíbenou disciplínou se staly výpočty, kdy to nastane. Nikdo to nikdy netrefil, takže se s těmi marnými výpočty nepochybně budeme setkávat i nadále, ale zaměstnávat by nás měla spíš otázka, jak prožít ten čas, který ještě máme před sebou, a čím ho naplnit

Léta, která nás dělí od prvních čekatelů konce, už počítáme na tisíce. Lidstvo je naplňovalo dobrým i zlým – tak je tomu vždycky a platí to i o mém životě a troufnu si tvrdit, že o vašem taky. Ohlížíme se na to, co bylo, a děláme to proto, abychom viděli a porozuměli, kudy jsme v minulosti vlastně šli a co nás cestou potkalo dobrého a zlého. Někteří lidé vás budou okřikovat, budete-li o minulých vinách mluvit jinak, než by chtěli. Viny, kterých jsme se z nějakých důvodů dopustili, jsou samozřejmě nepříjemná zátěž, ale něco se s nimi dělat dá. Právě tomu, jak s nimi naložit, se ostatně věnují bibliční svědkové (ovšem zatloukat a svádět to na někoho jiného podle nich mezi dobrá řešení nepatří). Co nás čeká v budoucnu, to na té minulosti a na jejím zpracování či nezpracování trochu záleží.

Co mě potká v budoucnu, to fakt nevím, ale úplně na konci prý Boží soud, říkají apoštolové. A nabízejí náповědu, jak na to, abych ten soud mohl čekat beze strachu.

Když jsme na základní škole chodili na povinný kurz plavání, plavčice byla tak laskava a s křikem nás bidlem odstrkávala od břehu na hloubku. Myslím, že nás ta paní nechtěla zahubit (i když jsem si tím tehdy vůbec nebyl jist), jen měla v popisu práce nás hodit do vody, však se naučíme plavat, když nám nic jiného nezbude (a že nás zachrání, kdyby to nevyšlo).

Asi se najdou lidé, kteří by řekli, že takhle, ve stylu drsné plavčice, s námi jedná i Bůh. To kvůli pocitu bezmoci, s nímž se někdy poněkud

topíme v těžkých životních situacích. Že jsme do světa vrženi jak dítě do vody. Ale jestli nás Bůh takhle hodil do života, neudělal to proto, abychom se v něm utopili, nýbrž abychom doplavali ke břehu, kde nás očekává. Jak nám to plavání půjde a jestli se přitom moc nenalokáme té špíny, co v ní plaveme, to nás sice bude hodně zaměstnávat, ale Bible k tomu podotýká, že důležitější, než jak nám to šlo, je zaslíbení, ke kterému máme namířeno jako k cíli.

Apoštol cituje: „Bůh nám slíbil nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost,“ a ještě k tomu za sebe dodává: „A když očekáváte tohle, tak se snažte, abyste mohli čekat Boží soud beze strachu, protože budete čistí a bez poskvrny.“

III. Co je to za soud

Kdo vlastně jsme a jací jsme? Jak se na tuhle otázku dobrat výstižné odpovědi? Bible doporučuje, ať to stále znovu přeměříme Boží nabídkou, kdo a jací bychom mohli být. I lidi se rádi přidají a budou komentovat vaše mravy, svědomí i páteř, ale berte je s rezervou: nejsou Bůh a vidí z celého vašeho životního příběhu jen to, co je zajímavé, a ještě mají možná v oku trám.

Svědomí, páteř a mravy se přeměří ne tím, co je v kraji toho času zvykem, nýbrž měří se tím Božím cílem, k němuž směřujeme a pro který to děláme. Cestou si člověka podmaňují žádosti přirozené neb zvrácené, takže vede život poněkud hovadný (jak to vyjádřili kdysi Čeští bratři). Opravdu posoudit vaše životní úsilí i pády nikdo z přihlížejících lidí nemůže, ba ani vy sami, to může jen Bůh – což je věta, která mnoho neříká, dokud k ní nedodáme, co se o tom v Bibli praví dál: že díky Kristu se vztahuje teď i na nás Boží odpouštějící milost. „Abyste mohli čekat Boží soud beze strachu, protože budete čistí a bez poskvrny,“ napsal apoštol a vězte, že ta čistota bez poskvrny není ve vašich silách, ale v Božích ano a vy to můžete přijmout jako dárek. „Čistý a bez poskvrny“ neznamena, že jsem se ničeho zlého nedopustil, ale že toho zlého lituju a chtěl bych se nechat umýt (přesně to Bůh v Kristu nabídl). Tomu se v Bibli říká Boží soud.

IV. Spravedlnost nového nebe a země

Jak tak jdeme životem, ještě mnohokrát se do nás nepochybně pustí

ony “žádosti přirozené neb zkažené” (nejspíš kvůli penězům nebo moci, ale přidat se umí i ledacos jiného). Vzejde z toho pak ten „život hovadný“, což není popis našeho jednání, nýbrž nálepka, která konstatuje, že v mém životě na čas utichl andělský jásot o slávě na výsostech Bohu a o pokoji mezi lidmi – měl jsem ty bližní mít rád jako sám sebe, ale vecpala se mi do toho jakási žádost přirozená neb zkažená a těžko se v tom dýchá (mně i těm druhým). Ale protože k víře v Krista patří odpuštění, budiž řečeno provinilým (což jsme i my): buďte tu vítáni i s těmi žádostmi a s pokusy, jak je zkrotit. To, co je zlé, se učme přeprat a žijme přitom ne ve strachu, ale ve veliké Boží budoucnosti. Už teď.

Ta budoucnost, zvaná také soud, bezpečně rozezná plevel od pšenice, přestože je máme v srdcích prorostlé do jednoho chumlu a řešit se to moc nedá. Bůh však úrodu nevzdal, i když je v ní všelijakých našich provinění tolik – ví o nich, a tak je nemusíme někde potají skrývat, ale můžeme je díky Bohu potěžkat a pak zahodit: poprosit o odpuštění a odčinit co se dá. *Tak ať svítí vaše světlo před lidmi!*

Bůh nám slíbil spravedlnost nového nebe a nové země, kde smrt ztratí mandát poslední soudkyně (vždyť jí nepatří). A kdo po té spravedlnosti žízní, tomu dá Bůh zadarmo napít z pramene vody živé, praví se v Bibli. Kéž vám to usnadní vaše ohlížení na minulost a dodá naději do dalšího roku.

ohlášky

modlitba

Požehnání:

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který je a který přichází. Milost vám a pokoj od Ježíše Krista, věrného svědka a vládce králů země.

Vždyť on je prvorozený z mrtvých – díky němu jsme zproštěni hříchů a jsme Bohu blíž.

Ať vás tedy Boží pokoj provází ode dneška už napořád na všech životních cestách, po nichž máte projít; nechť se to děje Bohu k slávě a vám i vašim bližním k radosti a k naději.